

Влайкинъ се горещѣше и още по-увлечено продължи:

Кой отъ васъ уби, защото му е било приятно да убие? Кой отъ васъ открадна, защото ей така му се харесва кражбата?

— Никой! — се обади единъ нетърпеливо, сподѣляйки мислитѣ на Влайкина.

— Никой не външи престѣпление отъ любовъ къмъ престѣплението, а защото е билъ попадналъ въ нужда. И затуй азъ казвамъ: нека онези, които ни докарватъ тукъ, вмѣсто да гонятъ престѣпниците — да премахнатъ причинитѣ за престѣпленията и тогази нѣма да има престѣпници.

Стареца Игнатъ се намѣси:

— А до като се махнатъ причинитѣ за престѣпленията, споредъ тебе, ние трѣбва да си